

קודם ו מחנכים ו

רק מילה טובה.

אם תשאלו ילדים: מיהו חבר אמת? מתי חברות אמת באה לידי ביטוי? רבים יענו לכם: בשעת צרה. כשאני צריך את החבר והוא תומך בי.

להיות עם חבר ברגעים קשים זו בהחלט מעלה ומיומנות חשובה שמטפחת חברות ובונה אמון. אך מה עם רגעים טובים? האם קל לנו לפרגן לחבר שהצליח? להגיד מילה טובה? לחלק מחמאה? כשחבר נמצא בצרה אנו חשים כלפיו חמלה ואמפתיה, לעיתים הזדהות ורצון לעזור. אבל כשחבר חווה הצלחה הוא זקוק ל"תמיכה" מסוג אחר: פרגון. המעלה הגדולה פה היא לשמוח בשמחתו, להכיר בהצלחתו, ולהבין שזה לא קשור אליי אלא אליו.

לעיתים זו משימה לא קלה כלל. בדיוק כמו בשירה של יהודית רביץ:

"לא פעם זה קשה

אבל לרוב מילה טובה

מיד עושה לי טוב

רק מילה טובה

או שתיים לא יותר מזה".

קודם ומחנכים

בלמידה רגשית חברתית (SEL) אנו מבקשים ללמד את הילדים מיומנויות חברתיות מסוגים שונים. "מילה טובה", מתן מחמאה, הוקרת תודה, כל אלו הן מיומנויות חברתיות שניתן לאמן ולחזק במסגרת הבית ספרית, בתקווה שהילדים יאמצו אותן אל החיים בכלל. תארו לכם ילד שפותח את הבוקר במילה טובה, או שתיים, לא יותר מזה. כנראה שזה יעשה טוב גם לו וגם לכל הסובבים אותו.

אוסף המילים הטובות של הכיתה שלי.

קחו צנצנת או סלסלה ומלאו אותה בפתקים ריקים.

בכל פעם שמישהו אומר מילה טובה לחבר, החבר יוציא פתק מהסלסלה וירשום את המילה הטובה שנאמרה על גבי פתק ריק.

המשימה הכיתתית: שלא יישארו פתקים ריקים בצנצנת.

משימה כיתתית 2: כשמישהו זקוק למילה טובה, נשלוף פתק מהצנצנת ונראה אם המילה מתאימה לסיטואציה, אולי יש אחרת טובה יותר כרגע?

